

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petiț 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisetele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Caliculi în Sibiiu.

O reprivire asupra anului 1881.

Tôte diarele, într'o unire, care în afaceri serioșe rar se 'ntemplă, afirmă, că omul, la începutul anului, iubese a-și întorțe privirile sale înapoi. Ce me privește pe mine, eu deloc nu sum curios a me uita'n trecut. Pentru mine e mult mai plăcut d'a vedé la anul nou un purcel fript ș'o litră doué vin de Drăgașani dinnainte-mi, decât o reprivire preste anul trecut. Eu, când me uit preste anul trecut, iute-mi întorc capul, cași unul, care se uită dup'o frumôșă blondină, și'n locul aceșteaia dă eu ochii de curoitoriul, căria-i datoreșce gherocul de iarnă, ce-l pörtă. Ș'apoi la noi în Ungaria n'are omul ce vedé înapoi. Al nostru e viitoriul: Fiăcare sudit al Ungariei pôte avé firma speranță d'a se vedé în cel mai d'aprôpe viitor, calic!

Dér omul se nu fiă egoist, se nu cugete numai la sine, ci și la ceialalți ómeni. De aceea se ne întorcem nițal ochii la anul 1881.

Anul trecut 1881 a excelat prin o mulțime de festivități funebre. A fară de Cucu, care s'a înneecat în proiectul de

canalisare al Bucureștilor, și afară de taina a șesa, care în diecesa Caranșebeșului s'a spânzurat de fureile concubinatuului; și doi mari dignitari: Președintele statelor unite din America, Garfield, și împăratul tuturor Rușilor, Alexandru Nr. II, au plecat cătră ceealaltă lume cu scânduri. Garfield mult pré de timpuriu, iar Alexandru Nr. II mult pré târziu, pentru-că guvernă aprópe 100 milióne de ómeni în deplină necunoscință a innaltei sale chiemări.

Europa, în anul trecut a fost scutită de resbel. Afară de Bozniaci, cărora li se paré uniformă militară austro-maghiară pré strâmtă, nime nu s'a revoltat. Chiar si acei soldați din armata României, cărora li s'au aplicat regulile fundamentari a le exercițiului militar prin plésna biciului și latul sabiei, au dovedit față de brutalitatea unor oficiri animalisați acel grad de humanitate, prin care se caracterizéză timpurile de pace.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cu tóte acestea reprezentanții popórálor europene, stato-rind bugetele pentru anul 1882, au conces acelea mijlóce banali, cari, în făcarea stat constituțional, se recer la împușcarea deaprópelui, și așa în deplină liniștire ne putem aștepta la un viitor sigur d'a ne elibera de greutățile vălei acestea a plângerilor.

Anul 1881 a fost guvernat de planeta Saturn, a cărei înriurintă asupra timpului, stremosii noștrii și-o 'explicau așa: Timpul, în care domnește Saturn e umed, cu multe bóle, precum: friguri, ameteli, reumatism, și diaree. Tóte acestea s'au întemplat în anul trecut.

Umeda la a fost abundantă, și de aceea, diplomația europénă, atacată de bóla apei, s'a ocupat mai mult cu apa: Cu schestiunea Mărei Mediterane, și cu cheștiunea Dunărei. Și déca, spre exemplu, numai apa din asticuli de fond ai

diaristiceii maghiare, privitori la chestiunea Dunărei, s'ar fi concentrat la un loc. s'ar fi produs a doua catastrofă a Seghedinului.

În urma unei războaie, s'a nimerit totă recolta crumpenilor și așa unicul product, de care se bucură și țărénul, că-i pôte trage pelea, a lipsit.

Frigurile, mai teribil au grasat în Rusia și'n Ungaria. Țarul Alexandru Nr. II atăta a sgriburit de frigurile Nihilismului, până și-a sărit din pele, s'a plecat, ca vai de el, în altă lume mai căldurosă. Țarul Alexandru Nr. III cu totă casa domnitore, a dat în bôla tătă-so, și decă n'ascultă consiliul medicilor experti, d'a lua hapuri de chinin în formă constituțională, preste puțin fi cântă popa: „Vrednica lui pomenire“!

În Ungaria au tremurat fii lui Arpad, se le sară măselele, de frigurile existenței nationali, și totă speranța mântuirii lor s'au pus în buriana maghiarisării. Câte burieni au aflat pe gunoii celorlalte naționalități, le-au mâncat cu cotor cu tot, numai ca se-și afle vindecarea. Se le fiă de bine, de nu cumva vor plesni înainte de vindecare!

Amețalile s'au arătat mai acute în Berlin și-n Roma. În Berlin s'au produs prin ultramontanism, care amenința a lua chip revolucionar. În Roma, rîna după putere lumescă, s'a pus sântului Popa cătă la ochi și i-a făcut locuința nesuferibilă în vechea capitală a lumii.

În părțile locuite de Români, activiștii au pățimit mai mult de amețali, și decă-n conferința alegătorilor dela Sibiu, vrajitorii Babeș nu le stângé la timp cărbuni, bieții ómeni, tábaciți în paprică. remanéu deocheați.

Reumatismul a atacat cu desevîrșire poporale negermâne și nemaghiare din Austro-Ungaria, încât le-a pus în strana ologului. În urma cea acésta Deutschmeisterul în alianță cu

Huszariul istoric, au ocupat întreagă recolta, ce produce ordinul de stat, pentru sine.

De diaree au suferit mai mult sau mai puțin toate statele europene. Scurgerea produsă de această boală a dat monetei sunătoare și tuturor valorilor direcțiunea în pungile Jidovilor, și totă reacțiunea manifestată în formă de mișcări antisemitice, a ramas fără doritul rezultat. Reacțiunea sau mișcarea antisemitică s'a arătat mai slabă în România și-n Blaj. În Româniă le-au crescut deja lidanilor corne. Dovadă e născerea din 31 Octobrie în Tergoviștea, până când lidanii din Blaj, cornele se le-au prăsit în piscul Târnavelor, le-au pus în capul capitulului.

Dintre singuratici indiviđi mai teribil au suferit de diaree. Papa dela Roma, metropolitul Miron Românul și episcopul dela Gherla Szabo. P'acești indiviđi i-a atacat boala la creri, și licidul produs, la Papa s'a arcat în afurisăniile aruncate în capul statului italian, iar la metropolitul Miron și episcopul Szabo, în afurisitele circulare electorali.

Cu toate calamitățile produse de înfirința temporală a regentului anului 1882, Saturn, din toate statele europene, Ungaria a fost mai fericită. Din Ungaria a produs Tisza prin dibăcia lui d'a minți 7. ani, ca se pôtă încela 6. ani, un paradis al naționalităților. Ca Dumnezeu în paradis, așa Tisza în Ungaria, a statorit pentru naționalități legea: „Se nu mănânci“! Deosebirea între Dumnezeu și Tisza stă simplu în aceea, că Tisza a îngrijit, ca poporale se n'aibă ce mânca. Fărăste, poporale, cari de bună voiă părăsesc mereu paradisul Ungariei, afirmă, că nu le place apa în Ungaria, de-și, întrebându-le, pentru-ce, ți răspund: „Pentru-că n'avem după ce-o bea“!

Special noi Români din Ungaria ne putem gratula la beneficiile, ce le moștenim dela anul 1881. Ca țiganal, care

după ce i-a murit calul a dat față cu hoții cântând, așa și noi Români putem întâmpina fluierând anul cel nou. C'un cuvânt noi, Români putem striga anului 1881: Fiați țărna ușora, ca se-l pôtă desgropa câni!

Aici încheiu reprivirea mea, pentru-că e ziua de 31. Decembrie și preste câteva secunde bate orologiul 12. din noapte, și anul 1882 strigă: Hic sum!

Ce ne va aduce noul an 1882, care se nasce Vinerea, altceva decât: „Pech“ — vederemo! Eu din parte-mi me rog lui Dumnezeu și poftesc, ca prenumărănții mei, în anul cel nou, se fiă scutiți de: „Pechiul“, ce în anul 1881, a avut.

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Așa dér România posedă cea mai nouă universitate teologică! Ghenadie al II-lea, iubitorul de lumină episcop al Argeșului, a învins, dér nu prin concursul material, ce l'a oferit

întru înființarea aceluî divin focular, ci prin puterea ideei, ce în St. Sinod al României, eu atâta dispreț al monetei smătore, a reprezentat glasul, episcopului Ghenade, adresat supremei ierarhii d'a se lăpăda de ochiul dracuțului, ca se vîdă ochiul lui Dumneșeu, a ramas glasul celui-ce strigă în pustiă. Cei-ce merou învătă, că omul nu pentru lumea acésta burselor e făcut, în credința, că acțiunile creditului fonciar și pe cecalaltă lume aduc 10 la sută și napoleonii agio la bursa Chieruvimilor celor cu câte șapte aripi, nu s'au putut deslipi de jumătatea venitelor annuali, pentru-ca cât mai curînd se se pôtă înființa facultatea teologică. Statul profan iarăși a trebuit se-și bage mîmile în punga țeranului român, ca se pună supremei ierarhii flori în camilavcă.

Sciînd eu că Christos n'a învătăat teologiă, ci simplu religiositate și moralitate, nuscui ce va înveta noua facultate teologică din Bucuresci. După mine ar fi supremul timp, ca acea facultate teologică se mătore și se arunce odată afară gunoiul din învețătura creștinéscă gr. or.

De astădată me mărginesc a trage atențiunea înaltei facultăți teologice din Bucuresci, la gunoiul, în care înmôtă de 18 seculi tinerimea scolară gr. or. învătănd așa porcelita: „Istoria biblică“. Mai întăiu fie-mi însă permis d'a face o digresiune, ca se arăt, cum se învătă la n-ri religiunea și cum am învătăat și eu acéști sciință, despre lucruri nesciute.

Eu am învetaat doisprădece ani religiune în Sibii. În 12. ani, în nemijlocită apropiare de reședința episcopiei gr. or. din Sibiiu, am învetaat catechismul mic și mare, și istoria biblică, de 12 cri de rost, și de 24 deori le-am uitat. La examenul de maturitate înaintea profesorilor germăni, cari nu sciau buchiă romănesce, am avut norocul că mai sciam tatălnostru — ceca-ce nu era meritul dascalilor mei în religiune — pentru-că altcum

mi se periclita toată știința religioasă gr. or. prin o simplă secundă.

Sub marele Andreiu căpătam la început costul sufletesc gratis. Mai târziu s'a scumpit, cu toate că'a ramas mereu de una și aceeași calitate, ca simburii de vișine: Nu și-a schimbat forma nici trecând prin purgatoriul stomachului.

— Ce ai mâncat ađi dimineața măi țigane?

— Fasole!

— Da de prând?

— Fasole!

— Da de cină?

— Da fasole, călcate-ar vaca cea neagră, ce me tot întrebi!

Așa tinerimea gr. or. în timpul studiilor mele cu costul seu sufletesc! Doisprădece ani catechism și istoria biblică, apoi istoria biblică și catechism. Și pentru atare cost plătem mai târziu câte un sfânt de semestru. Pentru-ce? Pentru-că unul sau altul protopop, odată în săptămână, deschidea catechismul sau istoria biblică, și, în înalta sa misiune profesorală, încerca a se convinge, cum am învățat lecțiunea de rost, pe care o cetem din cartea unui coleg vecin, atât de iute, încât lui, urmărind știința noastră cu nasul vertical în carte, îi flăcarau ochii. —

Eu, pentru atare cost am plătit în decurs de cei din urmă șese ani 12-sfanți, și doisprădece sfanți, și totuși sufletul meu a eșit mai slab decât oricare din cele șapte vaci, prin cari se simbolizează sterilitatea biblică a Egiptului.

Tot ortodoxismul, ce în 12 ani am fost silit al învăța, și care afară de neprețuitul timp pierdut, m'a costat 12-sfanți, atunci când era nou de nou, nu făcē o lascaia. Ađi e lăascaia o însemnată avere, față de ortodoxismul meu.

Și pentru ce? Pentru-că ni s'a oferit un cost sufletesc, ce ne-au încărcat memoria c'un balast omoritor, ne-au amortit mintea și ne-au înveninat în mod horibil toate puterile spirituale.

Am se produc dovezi, fără provocare la extravagante ortodoxe. Nu-mi trece prin minte a reflecta la faptul, că noi în prima clasă normală sciam mai mult decât sântii părinți ai soborului ecumenic dela Nicea, carii, în contra tuturor regulelor fundamentale ale matematicii, au afirmat: „De trei ori unul e unul.“ Noi în prima clasă normală țiceam corect: „De trei ori unul sunt trei“!

Nici nu me demit la legiunea contradicțiilor biblice, ce le-a constatat déjà știința și critica. Eu me mărginesc simplu la acel material biblic, care în cei mai neperfecti creeri ai copilării, produce perplexități logice. Iată unele exemple:

1. Din primul raport mosaic, despre facerea lumii s'a priuit și se învță ađi încă în așa numita: „Istoria biblică, spre folosul scólelor populare de legea gr. or. — cum a făcut Dumnezeu uniților lumea, nu sciu — următorul ăntilogism: „În țină din tâiu a făcut Dumnezeu lumina; în țină a patra a făcut sórele.“ Așa dér consecința a existat trei țile înainte cauzei. Înainte de facerea sórelui, țină cu nóptea s'au chibat de trei ori!

La facerea lumii nime n'a fost față. Nici „Telegraful Roman“ nu exista încă. Cine a referat cu 2500 de ani mai târđiu acele detaiuri lui Moise?

2. Dumnezeu a dat omului Adam porunca: „Din toți pomii raiului se mănânci, numai din pomul științei binelui și al reului se nu mănânci, căci de vei mânca din acela, cu mórte vei muri.“

Ce tată, — întreb eu — va sădi otravă în grădina, ce a făcut'o extra pentru destătarea copiilor sei, pe cari-i iubesc?

Teologii afirmă, fresce, în logica lor spirituală, că Dumnezeu a voit se cerce pe om. Cum stăm însă atunci cu atotștiința unui Dumnezeu, care mai întâiu trebuie se încerce pe om și nu scie a priori, că va sucumbe încercării!

3. În șerpele raiului, care vorbește și manâncă pamânt, ori-ce băiat, care a început a învăța istoria naturală, privesce o tilubuhoglintheadă.

4. Tôtă populațiunea lumii, după istoria biblică, consta din Adam, Eva și copii acestora, Cain și Abel, și totuși Cain, după comiterea fraticidiului, se teme, că cine-l va afla îl va omori. Cine se-l omóre dupa-ce a plccat în streinătate?

Cain se însoră. De undé și-a luat nevastă, pentru-că p'atunci, în pustilele pamântului, nici călugărițe nu se aflau! Cain zidesce o cetate! Cu al cui ajutor și pentru cine?

5. Lui Dumnezeu îi pare reu c'a abzidit pe om — dice biblica istoriă. El provocă potopul, ca se nimicéscă omenimea, apoi iarăși îi pare reu de faptele sale.

Nu ve pică obrazul teologilor, de învățătura vóstră?!

6. După-ce băiatul a început a învăța istoria naturală, îl plesnesce risul de corabia lui Noe, de care se afirmă în istoria biblică, c'a făcut'o la porunca lui Dumnezeu cu cei trei fii ai sei în termin de 6 zile, și tot în acel timp au adunat din tóte debitócele câte-o pereche, adece cam 5000 perechi de dobitóce sugétóre, 1400 perchi de paseri, 150000 perechi de insecte, și în fine la atâtea dobitóce proviantul pe un an. Dér ce au pécătuit dobitócele necuvântátóre, de a hotărît Dumnezeu și sterpirea lor? N'au avut Dumnezeu alt mijloc de sterpire decât potopul?

7. Apa potopului, după istoria biblică, s'a innalțat cu 15 coți mai sus decât cei mai innalți munți; după aceea

dispare. Unde? Se fiã fost potopul din țuică. ar crede omul, că teologii i o-a beut!

8. Turnul Babilonului era se se zidescã atât de înalt, ca se ajungã până la ceriu și se se vedã din tôte părțile pãmântului. Se vede că în timpurile acelea, pãmântul n'avea forma unui glob, ci era oblu ca fondul camilavcei.

Óre nu laborézã teologii, carii în decurs de 18 seculi au invetat atari basme, de amestecãtura babilonicã a limbilor?!

9. Trecerea preste Iordan sémênã cu aceea preste Marea Roșie. Riului Iordan, plin de apă până la exundare, i se cióntã cursul. El face front din partea de sus; partea de jos se scurge: Armata imposantã trece pe uscat.

Până la care innãlțime a trebuit se se urce intraceea pãretele apei emancipate de legea greutateii?

10. Innãlțarea lui Ilie în car de foc, tras de cai de foc, cãtrã ceriuri, sémênã cu innãlțarea la ceriuri a lui Mohamed, cãlare pe vestitul cuatrupede din rasa teologilor.

11. Inghițirea lui Iona prorocul de gróznicul pesce, Chit, óre nu s'ar putea ađi cu mai mare efect pleda, când s'ar învêta, că Iona prorocul a înghitit pe colosalul pesce, și a treia đi l'a dat întreg și viu pe uscat?!

Aici încetez cu enumérarea probelor necioplite din mágãzinul istoriei biblice, ce au dat și dau ađi tinerimei studióse gr.-or. costul cuffetesc. Acum vine rîndul la noua facultate teologicã din Bucuresci, care — așa cred eu — nu va mai concede ca: „Instrucțiunea religiósã a tinermei romãne gr.-or. se se începã cu: „Minciuni“!

* * *

Fondurile asilului bonveđilor din Budapesta, în urma unei hotãrri a cercurilor mai înnalte va trece în administrațiunea statului. Motivul, dupã cum se afirmã, e, că acele fonduri

sau elocată atât de miserabil, încât membrii comitetului finanțiar, s'au rușinat a da deslușirile recerute la administrarea de averi publica.

Într'o țera, în care defraudanții cresc ca ciupercile, controla administrațiunei fondurilor publice, cu anevoie se p^ote executa. Cu t^ote acestea pietatea cătră creatorii fondului asilului honveđilor, între carii figurază și Maiestatea Sa Împ^{er}atul și Regele Nostru cu 100,000 de galbini, pretinde, ca se se facă lumină în modul cum s'a elocată acele fonduri. Bărbații competenți, dând deslușirile recerute, ca se nu li se suie roșata în obraz, s'ar putea posta sub un tuș de apă rece!

Eu me tem: Nu cumva acele fonduri a le asilului honveđilor din Budapesta, se se fi elocată spre fructificare în „F e r b e l“!

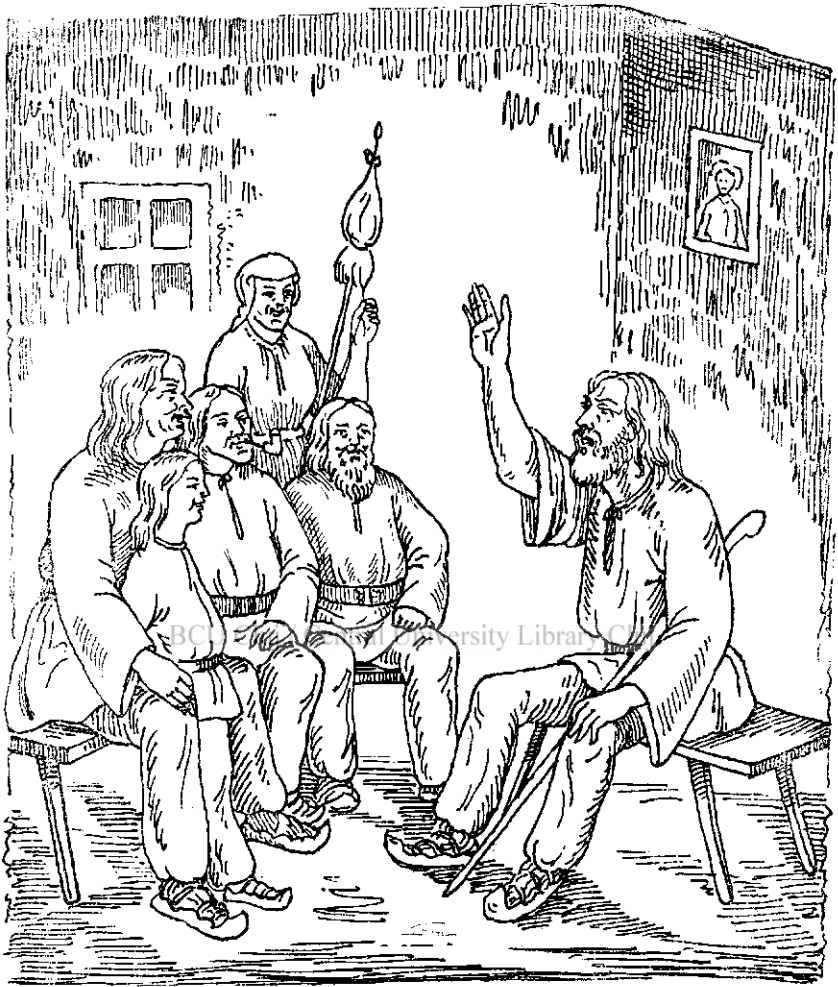
Ce se va alege din acele fonduri trecute în administrațiunei stat, care trăiesce din deficit — vederemo!

* * *

Exelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Romanul este hotărît a desvâli t^ote uneltirile inscenate de denunțianții lui Pester Lloyd contra constituțiunei biserecei gr. or. din Transilvania și Ungaria. Așa ne asigură Telegraful Romanu în numărul seu 148 din anul trecut.

Eu felicit^{ez} pe Exelenția Sa Metropolitul Miron Romanul în binevoitoriul seu propus. De una mă tem însă: Nu cumva Exelenția Sa Metropolitul Miron Romanul, desvâlind acele mârșave uneltiri, se se pomenescă însuși: „In puris naturulibus“ sau pe rumânește: Cu buricul nucă.

Stan Pațitul.

Daunădi am fost cu Ioan al lui Aleman la móră în Țera Oltului. Aici se afla și un Sas din părțile Nocrichiului, care bagase pe móră. Ioan al lui Aleman, după-ce am descărcat carul, își acăță traista d'un cuiu la päretele morei, unde spân-dura și traista Sasului. Ioan observă în traista Sasului un colac de crăciun, precând în traista lui se afla un mălaiu cât o rotilă de plug. Ioan ia colacul de crăciun din traista Sasului, îl baga'n traista sa, iar mălaiul îl pune-n traista Sasului.

Dupăce isprăvește Sasul d'a măcina își ia traista dela cuiu și se pune la hodină, ca se mănânce. Desvăluind măn-carea, dă de mălaiul lui Ioan, învôlbă din ochi și încremenește. „O Cristes Ieses, da ce-i asta — striga Sasul desperat — că frâu al meu, decând focut mumăta, momligă de este nu bogat la mine la traistă!” — și ciudit prinde mălaiul și șfir îl aruncă sub rôtele morii. Ioan observând acésta strigă : N'arunca mălaiul jupâne, dămi-l mie, că eu așa n'am ce mânca — și fugind iute după mălaiu îl ridică.

Sasul, suduindu-și mereu frâua, a părăsit flămând móră, iar Ioan și-a aședat mălaiul lângă colac, și abiă aștepta se se gate a curge de pe móră, ca se guste, ce colaci fac Sașii de crăciun.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Țigani din Nucet nu mergéu nici morți la biserică, bunăóra, ca și înteligința românilor din Sibiiu. Înzedar le amenința popa că-i va bate Dumneđu și nu vor avé parte de cele sânte.

Într'o Duminecă se rătăcește un țigan pe la biserică, dér nu din evlaviă, ci, ca la finca slujbei se licitêze la vîndarea de lemne, care se face în Nucet totdeuna dinnaintea biserecei.

Popa, ca se satorésca un exemplü, împartînd nafura, țiganului, înloc de năfură, îi bagă o rudacșcă-n gură. Rudașca prinde pe țigan cu córnela de limbă. Țiganul rabdă, nu dice mâr. Dă din fălci în drepta și stânga și căne cănește înghite nafura cu córne cu tot.

Eșind țiganul din biserică afară întrebă p'un creștin :

— Da bună a fost natura dumnitale vecine ?

— Buvă, dér pentru ce ?

— A mea mi-a rupt limba tótă !

Cum a-și mai rîde, cînd a-și auzi, că părintele Boiu dela biserica grecilor din Sibiiu a băgat spre exemplu, fiscalului consistorial Dr. Borcea, sau asesorului consistorial Dr. I. A. de Preda, carii încă nu merg la biserică, în loc pe natură, câte-o rudașcă-n gură.

Prorocul Bileam

Despre întîmplările în luna lui Ianuarie.

V. 1. Sórele, în căsătorîă cu Luna produce un copil, căria, la botez, i se dă numele: Anul non 1882.

S. 2. Redactorii ziarelor Kossuthiane din Ungaria, în disperațiunea, că Tisză, după-ce a mințit șapte ani, ca se p^otă încela șesă ani, totuși nu cade, se exercităză în arta d'ași eși din pele.

D. 3. În fața mârșavelor uneltiri ale denunțianților lui Pester Lloyd contra constituțiunei biscrecei gr.-or. din Ungaria și Transilvania, metropolitul Miron scrie o apologiă sub titula: Knigge cel nou, sau arta d'a lăsa câinii ca se latre, ilustrată cu exemple din viața cânilor bătrâni și tineri.

L. 4. „Apărătorul“, ziarul fiilor lui Israil din România, trece în proprietatea și edițiunea tipografiei archidiecesane gr.-cat. din Blaj.

M. 5. Pe riul „Iordan“ curge rachiu. Mai mulți popi încântați de puterea apei, aruncă cu mătăușul în lună, și se bogaslovesc prin șanturi.

M. 6. Gerul Babotezii cere dela comisiunea europenă concesiunea d'a îngheța Dunărea dela Portile-de-fer la vale.

I. 7. Capitolul din Blaj, urmând exemplul Romei, ridică pe Iczig Mendel la rangul de Sânt, dându-i numele: „Mucenicul Murdarie“, făcătorul de țipăi.

V. 8. Mai mulți oficiri din armata română, eunoscând misiunea civilisătoare a alunului, aplică soldaților normele strategice din aceea parte a trupului, unde, și la animalele cu rang de oficir, se începe c^oda.

S. 9. Bismark arangéza un tren de petrebere dela Berlin la Canossa, cu îndreptățirea publiculuș d'ași lua cu șine cămeși de pocăință și mătăanii, scutite de porto.

D. 10. Firma de tăbăcărie: Musta & Bartalomeiu din Caransebeș, mângăie pe creștinii, cărora li s'a tras pelea ortodoxă preste urechi, că din pelea lor se vor face pungi pentru păstrarea sântelor pițule din fondurile comune.

L. 11. Ministrul nostru de finanțe trimite Bănățenilor expusi fometei și gerului un ajutor de 10 milioane floreni, în bancnote d'ale lui Kossuth.

M. 12. Peszter Lloyd întrevine la regimul meghiar, ca, până la definitivă regulare a chestiunii dunărene, se oprască Tiszei încurgerea în Dunăre.

M. 13. Episcopul din Gherla, Szabo, comunică prepositului seu, că'n noptea trecută a visat, că metropolitul Vancea a pus pe doi moraliști, groși la os, de iau măsurat pentru circularele electorali, 25. / după sistemul vechiu alj alunului, și strănătă. Prepositul îi țice: Se ve fiă de bine Présanția Vóstră.

I. 14. Ministrul externelor austro-maghiare, din incidentul cuventului de tron al regelui Carol, schimbă cu regimul din România mai multe note, fiind-că altceva n'are ce schimba.

V. 15. O voce se aude strigând: Ce faceți cu banii fondurilor comune, decă românii ortodoxi din Bănat, ajunși la sapă de lemn, î-și vor lua traista de gât și lumé-n cap?

S. 16. Un Caransebeșan, cu glas buffobas, răspunde: Numai cheia împărțirei fondurilor se nu se stirbescă, cu banii drăguții, ridicăm în locurile deșerte altare, și pe cei-ce au luat lumé-n cap, îi pomenim la liturghia.

D. 17. Calnochi, ministrul externelor austro maghiare, preparéză pentru comisiunea europénă. în chestia Dunarei. o

salată. Ministrul-predinte I. C. Brateanu îi oferă la sălătă păstrăvi de Prahova. Pester Lloyd, din incidentul acesta, com-
biuêza, că s'a dat Austro-Ungarici deplină satisfacțiune, pentru
ofensa din cuventul de tron.

L. 18. Csato își ia căciula din cap, și-o pune dinnainte,
și-și gratulêza la cuvântarea, ce a ținut în conferința alegătorilor
români, cu datul Sibiiu 11 Maiu 1881. Căciula-i de astragan,
négră ca corbul, se înroșește.

M. 19. Têrenii din România, în speranța recoltei, ce
promit circularele ministrului, C. A. Roseti, până ceea-cccă
înghit de șapte ori gol ș'o dată fără pâne.

M. 20. Mai mulți lunatici din Budapesta vêd în Bucuresci
un lămpaș aprins și strigă: „Toc“! Graful Hoyos întrebă la
Viena: Unde arde? BGH Cluj / Central University Library Cluj

I. 21. Politică ultramontană, a cancelarului Bismarck,
începe a plăcê ômenilor și și dracului.

V. 22. Comitetul acțiunilor române național-politice,
instituit de conferința alegătorilor români, ținute la Sibiiu în
Maiu 1881, publică ca rezultat al activității sale un proiect
pentru repararea zidurilor chineze.

S. 23. Prê Sântia Sa episcopul din Caranșebeș, Popasu,
cugetând la cuotientul divisiunei fondurilor comune. stranută
teribil. Rotar din Timișóra-i strigă: „Ține-ți-gura“!

D. 24. În Bucuresci vorbește ôre-cine tare. Diaristica
maghiară, din incidentul acesta strigă 'n gura mare, că Ro-
mânii sânt lipsiți de civilizațiunea europenă.

L. 25. Cunțan pune plângerile lui Isaia procorul de pe

ruinele Ierusalimului. pentru întrebuințarea în archidieceasă. pe note.

M. 26. Capitulul din Blaj. având în vedere misera recoltă de fân, ce se ascrie rîmăturilor de soboli, deliberază pardosirea liveziilor din campul libertății cu petrii. Iczig Râiosenstein și consorți protesteză contra acestei măsuri luate contra Iido- vilor, spre a le sugruma libera agonisire.

M. 27. Bismarek angajează pe ministrulpreșdinte Tisza pentru un curs de lecțiuni, despre fabricarea majorităților parlamentare și despre arta d'a minți 7. ani pentru d'a puté încela 6. ani.

I. 28. Un magnat din rasa lui Arpad, presentându-se la perceptoralul de dare, se oferă a plăti întréga contribuțiunea sa pentru anul 1882 anticipativ d'odată. se constată însă, că bietul om e smintit, și se transporteză, pe spesele statului, la balamuc.

V. 29. Regimul Serbiei încerdinteză portfelul finanțelor : „Calicului“ !

S. 30. În Budapesta s'arată pe bani sape de lemn, la care au ajuns finanțele Ungariei.

D. 31. Dr. Miron Romanul demândă mōsci din Grópă, d'a sista, până una alta cu Măieritele, tōte retatiunile diplo- matice.

Cocóna Gurădulce.

Cât! Până când damele române din Sibiu vor fi înființat proiectata scólă superioară pentru creșterea fetițelor, n'ar strica s'avem aici o scólă, cât de inferioară, în care acele dame se învețe limba română. Mițuluc! Toema-mi spune cocóna Sfecla, că damele române din Sibiu, ținând comitet, sau după terminologia cocónii Sfecla: „Hodorogtroncănélă“ pentru arangiarea unui bal „Calico“ au desbătut în limba lui Hans Jörgel. Cât! Nu-i destulă caliciă, a arangia un bal „Calico“, damele române din Sibiu, în desbaterile balneologe, au trebuit se ia refugiu și la calicia lor spirituală. Cât! Apoi se ne mai plângem de maghiarizare, când damele române din Sibiu, la desbarea în

(interesul unui scop românesc, se folosesc de limba, pe care Ellenzék o numește a Hausknechtilor. Cât!

Nu știu bărbații de încredere ai reuniunii femeilor române din Sibiu, sau după conceptul prescuraritelor: „Bărbații iertați“ lăutau parte la acea hodogrotrancă. Mi-am uitat se-ntrub pe cocóna Sfecla. Póte unul din acéstea, ca se nu se dîcă, că nu face nimica pentru reuniune, la finea hodogrotrancănei ar fi provocat p'ó membră a comitetului, meșteră în musică, ca se cante: „Mult e dulce și frumósă limba. ce vorbim etc. Mișuluc!

Vorba cocóniei Sfecla: „Din còda pisicci sâtă de mășasă
n'ó se faci!

Trone Mărico!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Recepte probate.

1. La dureri de dinți.

Ia trei dinți, un chilo de pasta, cinci decii chlorofor, nițal camfer cu bumbac, învalnie dințele, care te dore în „Glunetul lui G. Păcală“ te suie apoi în turnul biscrecei, și aruncă toate acestea d'acolo jos.

2. La bóle de piele.

Cumperăți „Preservațiunea personală“ de Dr. A. Caruntescu, și decâte-ori ai lipsă de părale, dute la cămătariul Aron Iainchev, Bucuresci, strada Cacovei, lasă se-ți tragă pelea preste urechi, și fi sigur, că pielea ta va fi scutită, de bube și orice bóle.

Mama a la modă.

Niculiță, eu acum me duc, tu îngrijește, ca ochii, copilul. Ați e balul reuniunii noastre și n'ai se te temi nimica decât nu viu totă noaptea. De se pomeneste Viluț, ial în brațe, preumblăl prin odoia în sus și'n jos până adorme iar. Adio!

Consecuență!

— Îmi e conces coconițo se-mi pun mâna în jurul taliei domniei vóstre!

— Pentru Dumnezeu, dér ce cugeți domnul meu!

— Iată ce coconițo, eu nu sciu juca, și nu-nțeleg pentru-ce domnilor de colè le este iertat a prinde damele în jurul taliei și mii nu!

Prenumărațiune la Calicul pro 1882.

Prețul abonamântului pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ de an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ de an 3·50 franci.

Cu numărul din Faur vom începe publicarea unei novele humoristice de natură social-politică, care jumătate jăcă în Transilvania, jumătate în România și va produce ris cu hohote.

Numărul present al Calicului s'a expedit nunumei vechilor prenumăranți, cari n-au solvit încă prețul abonementului, dér și mai multor alți domni, ca număr de probă.

Rugăm pe toți acei P. T. Domni a-și înnoi abonamântul, respective a abona până la finea acestei luni, sau a ne retrimite primul număr. Neretrimiterrea primului număr o vom privi de consimțământ la abonare, și numărul 2. al foii noastre se va expeda cu recepere postală, ceea-ce face o diferință a prețului de 16 cr. v. a.

Preoților și învățătorilor, precum și altor indiviđi săraci, adresându-se cătră redacțiunea foii noastre, li se vor face prețuri scăđute.

Pe credit Calicul nu se expedéză.

Rugăm și conjurăm p'abonenții noastre d'a nu împrumuta foia noastră spre cetire la ómeni, cari au cu ce pranutera.

Din anul trecut mai putem servi cu 15 exemplare complete, cari se dau cu prețul scăđut de 2 fi.

Administrațiunea Calicului.